

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
MSZP

Országgyűlési Hivatal

Iroményszám: T/6934/20

Érkezett: 2009 FEBR 24.

módosító javaslat

**Dr. Szili Katalin asszonynak
Az Országgyűlés elnöke**

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Hárszabály 94. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló T/6934. számú törvényjavaslathoz az alábbi

módosító javaslatokat

terjesztem:

1. A törvényjavaslat 31. §-a az alábbiak szerint módosul és egyben új (3) – (5) bekezdésekkel egészül ki:

„31. §

(1) A körzeti erdőtervet az erdészeti hatóság határozatban állapítja meg [készíti el].

(2) A körzeti erdőterv készítése során

a) az erdőfelújítási feladatok meghatározásánál előnyben kell részesíteni a természetes és természetsterű erdők megőrzését és fenntartását;

b) az erdőnevelési feladatok meghatározásánál gondoskodni kell a természetes elegyfajok megőrzéséről;

c) az alkalmas termőhelyeken – különösen a védelmi és közjóléti rendeltetésű erdőkben – fel kell hívni az erdőgazdálkodó figyelmét a folyamatos erdőborítást biztosító, szálaló, illetve átalakító üzemmód alkalmazásának lehetőségére.

(3) Az erdőgazdálkodás fenntarthatóságának folyamatos biztosítása érdekében az erdészeti hatóság a körzeti erdőterv készítésekor és az azt követő ötödik évben

a) az adott körzetre vonatkozó hozamvizsgálatot, valamint

b) a szálaló üzemmódban sorolt erdőkben a miniszter által rendeletben meghatározott módszerrel erdőrézlet-szintű, vastagsági osztályonkénti fatérfogat- és törzszám-felvételt végez

(4) a (3) szerinti vizsgálat eredményétől függően a fahasználati lehetőségek korlátozását

rendelheti el az erdészeti hatóság.

(5) A körzeti erdőterv készítésében természetvédelmi oltalom alatt álló terület vagy Natura 2000 terület érintettsége esetén a természetvédelmi hatóság szakhatóságként részt vesz."

Indokolás

Lásd a 2. pont indokolását.

2. A törvényjavaslat 106. §-ában a (3) bekezdés az alábbiak szerint módosul:

„(3) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy – védett természeti területen lévő erdő és védett természeti területnek nem minősülő Natura 2000 területen lévő erdő vonatkozásában a természetvédelemért felelős miniszterrel egyetértésben – rendeletben állapítsa meg:

1. az éves erdőgazdálkodási tevékenység bejelentési-engedélyezési rendszerének részletes szabályait;
2. a körzeti szintű erdőgazdálkodási és tervezési szabályokat;
3. az ország egyes erdészeti tájaiban az erdőfelújítás során alkalmazható, illetve tiltott célállományokat.”

Indokolás

A körzeti erdőterveket az erdészeti hatóság készíti el (Javaslat 31. §). Az erdőtervek elkészítésébe nem kerül bevonásra szakhatóság (pl. természetvédelmi hatóság) és azok elkészítésében nincs garancia a helyi társadalmi érdekek figyelembevételére sem. A körzeti erdőterv meghatározásához nem kell lefolytatni hosszadalmas közigazgatási eljárást, nem kell bevonni ügyfeleket, szakhatóságokat, nem kell megfelelni a határozat alaki követelményeinek, nem kell jogorvoslatot biztosítani a ügyfeleknek, ad absurdum kizárt a társadalmi részvétel, hiszen az „igazgatási feladatok körében” ezek fel sem merülnek. A jogorvoslat joga sérül a Javaslatban, mert ha igazgatási döntésről van szó, az ellen nincs fellebbezési jog. Ezzel jelentős alkotmányos jogosultságok sérülnek, elsősorban az Alkotmány 57. § (5) bekezdése.

A Javaslat alapján az erdőgazdálkodás tervezési szakaszában, a védett természeti területnek nem minősülő Natura 2000 területen lévő erdők vonatkozásában nem vesz részt a természetvédelmi hatóság. A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése azonban a részvételt támasztja alá Natura 2000 területeken lévő erdők tekintetében az alábbiak alapján.

Az Irányelv 6. cikkének (1) bekezdése védelmi rendszer kialakítását írja elő a tagállamoknak, amelynek részét képezik az intézkedési tervek (szükség esetén), törvényi, közigazgatási vagy szerződéses aktusok. Ezen eszközökre vonatkozó közös követelmény, hogy a közösségi jelentőségű élőhelytípusok és fajok ökológiai szükségleteinek megfeleljenek, így biztosítsák a kedvező védettségi helyzet fenntartását.

A fenti szempontok megfelelő érvényesítése céljából elengedhetetlen a természetvédelmi hatóság részvétele már a tervezési szakaszban védett természeti területnek nem minősülő Natura 2000 területen lévő erdők esetében is.

Természetvédelmi védettségű területeknél elvileg párhuzamos természetvédelmi kezelési tervek vannak, de a gyakorlat szerint nem működik a párhuzamos tervezés rendszere, indokolt lehet az erdészeti tevékenységbe is integrálni a terveket.

A természetes erdők, természetsterű erdők, származék erdők esetében a természetvédelmi szakhatóság bevonását az indokolja, hogy a Javaslatban lefektetett természetességi állapot szerint értékesnek tartott erdők esetén is bevonásra kerüljön a természetességi szint megőrzését segítő szakhatóság. Mivel eddigiekben ilyen kategóriák nem szerepeltek az erdészeti jogban és ezek az erdők per se nem rendelkeztek védettséggel (de fennmaradtak értékes szinten), a természetvédelem jogszabályi szintjének fenntartása, mint cél azzal indokolható, hogy a törvény általánosságban lazít a hatósági ellenőrzés/irányítás keretein, amelyek biztosították az eddigi fennmaradását a kategóriába tartozó erdőállományoknak. A lazítás miatt új, más fajta garanciális lépések szükségesek annak

elősegítésében, hogy ezeknek az erdőállományoknak a minősége fennmaradjon – amit a Javaslatt is célul tűz ki.

Kizárólag hatósági eljárás esetében biztosított az ügyféli jog. A tervezet szerint a körzeti erdőtervet az erdészeti hatóság elkészíti, azaz nem hatósági eljárás keretein belül készül el. A körzeti erdőterv adatai alapján állapítja meg az erdészeti hatóság (határozatban) az erdőgazdálkodó jogait és kötelezettségeit, ez utóbbi eljárásban azonban már nem vitatható a körzeti erdőterv megfelelése.

A 31. § kiegészítés második részének szükségességét az erdők minőségének megőrzése indokolja. A hozamvizsgálat nélkülözhetetlen az erdők állapotának ismeretéhez. A száraló üzemmódban az erdők vegyes szerkezete miatt, annak változása csak akkor követhető, ha vastagsági osztályonkénti fatérfogat – és törzszám felvétel történik. Fenti kiegészítés hiányában a körzeti erdőterv nem alkalmas a Javaslatt 7. § (3)-nak megfelelően annak biztosítására, hogy az erdők természetességi állapota ne romoljon.

3. A törvényjavaslat 22. §-a új (5) bekezdéssel egészül ki:

/22. §/

„(5) A védett természeti területnek nem minősülő Natura 2000 területen lévő erdő természetvédelmi elsődleges rendeltetésű 24. § szerinti rendeltetések további rendeltetésként adhatók az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló kormányrendeletben foglaltakra figyelemmel.”

Indokolás

Lásd a 5. pont indokolását.

4. A törvényjavaslat 25. § (1) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„Az erdő rendeltetésének megváltoztatása

25. §

(1) Az erdő rendeltetésének, illetve rendeltetések megváltoztatását az erdőgazdálkodó kérelmére az erdészeti hatóság - védett természeti területnek nem minősülő Natura 2000 területen fekvő erdők esetén a természetvédelmi hatóság szakhatósági hozzájárulásával - engedélyezheti, melyhez a tulajdonos, illetve közös tulajdon esetén a tulajdonostársak tulajdoni hányad alapján számított 2/3 részének hozzájárulása szükséges.”

Indokolás

Lásd a 5. pont indokolását.

5. A törvényjavaslat 27. §-a új (5) bekezdésekkel egészül ki és a számozás értelem szerűen módosul:

/Az üzemmód

27. §/

„(5) Natura 2000 területeken lévő erdőkre vonatkozó üzemmódot a terület kijelölésének alapjául szolgáló, a területen található közösségi jelentőségű fajok, illetve élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megfelelően kell meghatározni.”

Indokolás

Az erdőgazdálkodás hosszú távú célját az erdő elsődleges rendeltetése határozza meg. A tervezet rendezi a védett természeti területen található Natura 2000 erdők elsődleges rendeltetését, a védett természeti területnek nem minősülő területen található Natura 2000 erdők elsődleges rendeltetését azonban nem határozza meg. A közösségi jelentőségű fajok és élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzését és fenntartását biztosító erdőgazdálkodás előfeltétele, hogy a védett természeti területnek nem minősülő Natura 2000 területen található erdők elsődlegesen védelmi rendeltetését is fektesse le egyértelműen a törvény.

A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 92/43/EGK irányelv (a továbbiakban: Irányelv) preambuluma harmadik bekezdése a biológiai sokféleség fenntartásának előmozdítását nevezi meg a Natura 2000 hálózat fő céljaként, amellett, hogy kiemeli a gazdasági és társadalmi igények figyelembevételét is. Az irányelv 2. cikke szintén a „a közösségi érdekelttségű természetes élőhelyek, valamint vadon élő állat- és növényfajok kedvező védelmi helyzetének fenntartását illetve helyreállítását” fekteti le az irányelvnek megfelelően hozott intézkedések céljaként.

A Natura 2000 hálózatnak azonban nem célja, hogy a hálózatba tartozó területeken kizárjon mindennemű gazdasági tevékenységet. Ezért a védett természeti területen található Natura 2000 erdőktől eltérően a nem védett természeti területen fekvő Natura 2000 erdők esetében nem kell kizárni a további (közjóléti és gazdasági) rendeltetéseket, viszont azok alárendeltek az elsődleges, védelmi rendeltetésnek.

A védett természeti területnek nem minősülő Natura 2000 területeken lévő erdők rendeltetésének megváltoztatásához elengedhetetlen a természetvédelmi hatóság szakhatósági hozzájárulásának előírása.

Szükséges annak rögzítése is törvényi szinten, hogy a Natura 2000 területeken lévő erdőkre vonatkozó üzemmódot a kijelölés alapjául szolgáló, a területen található közösségi jelentőségű fajok, illetve élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megfelelően kell meghatározni.

Amennyiben Magyarország nem gondoskodik megfelelően a Natura 2000 területekre vonatkozó európai szintű védelmi szabályok figyelembe vételéről az erdőgazdálkodás során, az Európai Bizottság részéről jogsértési eljárások sorának megindításával kell szembenéznie.

6. A törvényjavaslat 36. §-a helyébe a következő új 36. § lép:

„Az éves erdőgazdálkodási tevékenység gyakorlása

36. §

[(1) Az erdőgazdálkodó az erdő fenntartására, védelmére, valamint az erdei haszonvételek gyakorlására irányuló, az e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott erdőgazdálkodási tevékenységet az erdészeti hatósághoz történt előzetes bejelentést követően végezhet.

(2) A bejelentésnek tartalmaznia kell az e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott fahasználati, erdőművelési tevékenységeket, valamint ha a bejelentett fahasználat következtében erdőfelújítási kötelezettség keletkezik, az erdőgazdálkodó által az erdőtervi lehetőségek közül választott erdősítési előírást, valamint a jogosult erdészeti szakszemélyzet ellenjegyzését.

(3) Az erdőterv előírásainak megfelelően tervezett és bejelentett erdőgazdálkodási tevékenységek a bejelentést követő 31. naptól, a 100 erdőrésznél vagy 500 hektárnál nagyobb területet érintő bejelentés esetén a 46. naptól az erdőtervvel összhangban, az abban foglaltaknak megfelelően, a bejelentésben megjelölt évben végezhető. A bejelentésben csak a bejelentés éve vagy a bejelentés időpontját követő naptári év jelölhető meg.

(4) Az erdészeti hatóság az erdőgazdálkodási tevékenységeket feltételhez köti, korlátozza, súlyos vagy ismételt jogsértés esetén megtiltja, amennyiben

a) az erdőgazdálkodó gazdálkodása során e törvényben és az e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban előírt szabályokat megszegte,

b) az erdő állapotában korábban előre nem látható esemény következett be,

c) a védett természeti területen a védelmi célok megváltozását eredményező, illetve azokat veszélyeztető, korábban előre nem látható esemény következett be.

(5) Védett természeti területen, Natura 2000 területen a természetvédelmi hatóság a (4) bekezdés szerinti eljárás lefolytatását az erdészeti hatóságnál az ott megfogalmazott eseteken túl akkor is kezdeményezheti, ha az erdőgazdálkodó erdőgazdálkodási tevékenysége során a természetvédelmi célok megvalósítására vonatkozó előírásokat megszegte.

(6) A (4) és (5) bekezdés alapján előírt feltételnek, elrendelt korlátozásnak, tiltásnak a bekövetkezett eseménnyel arányosnak kell lennie.

(7) Az erdészeti hatóság a (4) bekezdés szerinti eljárás megindításáról az erdőgazdálkodót és a jogosult erdészeti szakszemélyzetet is köteles értesíteni.

(8) A tárgyévben megkezdett, de be nem fejezett fakitermeléseket az erdészeti hatóság részére be kell jelenteni, melyek a tárgyévet követő év végéig végrehajthatók.

(9) A működési területe szerint érintett, a védett természeti területek természetvédelmi kezeléséért felelős szerv minden olyan, a körzeti erdőtervezés időpontjában nem ismert adatot, tényf, változást haladéktalanul köteles az erdészeti hatóságnak a tudomásszerzést követően bejelenteni, amely a (4) bekezdés szerinti korlátozás elrendelését vonhatja maga után.

(10) Az (1) bekezdés szerinti, védett természeti területeket érintő bejelentések adatait az erdészeti hatóság - az e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban foglaltak szerint - a természetvédelmi hatóságnak haladéktalanul megküldi.

(11) A természetvédelmi hatóság a bejelentés kézhezvételétől számított 15 napon belül, a 100 erdőrésznél vagy 500 hektárnál nagyobb területet érintő bejelentés esetén 30 napon belül a bejelentett erdőgazdálkodási tevékenység feltételhez kötését, korlátozását, tiltását kezdeményezheti az erdészeti hatóságnál, ha

a) az erdő állapotában korábban előre nem látható esemény következett be;

b) a védett természeti területen a védelmi célok megváltozását eredményező, illetve azokat veszélyeztető, korábban előre nem látható esemény következett be.]

(1) Az erdőgazdálkodó az erdő fenntartására, védelmére, az erdővagyon bővítésére, valamint az erdei haszonvételek gyakorlására irányuló erdőgazdálkodási tevékenységeit csak a 32. § (2) bekezdés b) pontja szerinti előírásokkal összhangban, az erdészeti hatósághoz történt előzetes bejelentést követően végezheti.

(2) A természetes, természetszerű, erdőben illetve védett természeti területen vagy Natura 2000 területen lévő erdőben tervezett erdőgazdálkodási tevékenység csak az erdészeti hatósághoz benyújtott éves terv alapján kiadott engedélye alapján kezdhető meg.

(3) A (2) szerinti engedélyezés részletes szabályait a Kormány rendeletben szabályozza.

(4) Az (1)-(2) szerinti bejelentési kötelezettség vagy az engedély megszerzésének elmulasztása az erdőgazdálkodási szabályok megsértésének minősül.

(5) Az (1)- szerinti bejelentésben vagy engedély kérelemben csak a bejelentés évét vagy a bejelentés időpontját követő naptári év jelölhető meg.

(6) A tartamos erdőgazdálkodással összhangban lévő, az Adattár előírásainak megfelelően tervezett és bejelentett erdőgazdálkodási tevékenységek az (1)-(2) szerint bejelentést illetve engedély megszerzését követő 31. naptól, a 100 erdőrészeleinél vagy 500 hektárnál nagyobb területet érintő bejelentés esetén a 46. naptól, az Adattárral összhangban, az abban foglaltaknak megfelelően, a bejelentésben megjelölt évben végezhetők;

(7) Az erdészeti hatóság az erdőgazdálkodási tevékenységeket feltételhez kötheti, korlátozhatja, megtilthatja, amennyiben

a) az erdőgazdálkodó gazdálkodása során e törvényben és a kapcsolódó jogszabályokban előírt szabályokat megszegte,

b) bejelentése nincs összhangban a tartamos erdőgazdálkodással, az erdei haszonvételek körzeti erdőterv hatálya alatti időben elosztott gyakorlásával, továbbá,

c) ha az erdő állapotában olyan, az 1. § szerinti célok elérését károsan befolyásoló korábban előre nem látható esemény következett be, amely azt indokoltá teszi.

(8) Az (7) szerinti feltételnek, korlátozásnak, tiltásnak a jogszétés súlyával arányosnak kell lennie.

(9) A tárgyévben megkezdett, de be nem fejezett fakitermeléseket az erdészeti hatóság részére be kell jelenteni, melyek a tárgyévet követő év végéig végrehajthatók, kivéve, ha annak folytatását szakszerűtlenség miatt az erdészeti hatóság megtiltotta.

(10) Az erdő rendeltetése szerint hatáskörrel rendelkező szakhatóság, valamint az érintett erdőterület kezeléséért felelős szervezet minden olyan, a körzeti erdőtervezés időpontjában nem ismert adatot, tényt, változást haladéktalanul köteles az erdészeti hatóságnak a tudomásszerzést követően bejelenteni, amely az (7) bekezdés szerinti korlátozás elrendelését vonhatja maga után, illetve szükség esetén intézkedik a változások Adattáron történő átvezetéséről a 33. § (2) bekezdése alapján.

(11) Az erdei életközösség védett fajai fennmaradásának és fejlődésének biztosítása érdekében az erdészeti hatóság - a természetvédelmi hatóság megkeresése alapján vagy önállóan - korlátozhatja, vagy megtilthatja az erdőterületen:

(1) egyes fák, facsoportok kitermelését,

(2) vízfolyásokat kísérő, lápokot, mocsarakat szegélyező erdők tarváogását, végvágását

(3) az elhalt, fekvő fa és gally gyűjtését,

(12) Az erdő természetességének javítása, fenntartása és védelme érdekében az erdészeti hatóság indokolt esetben a fakitermelés végrehajtását feltételekhez kötheti."

Indokolás

Lásd a 7. pont indokolását

7. A törvényjavaslat 101. § (1) bekezdés a) és b) pontja az alábbiak szerint módosul:

„Az erdőgazdálkodási bírság

101. §

(1) Az erdőgazdálkodóra erdőgazdálkodási bírságot kell kiszabni, ha az erdőgazdálkodó

a) erdejében bejelentés vagy engedély nélkül végzett fakitermelésre megbízást adott vagy a fakitermelésről tudomással bírt és azt haladéktalanul nem jelentette az erdészeti hatóságnak;

b) a 36. § (1) bekezdésében foglalt bejelentési vagy engedélyezési kötelezettséget – fahasználatot nem érintő tevékenység esetében megsérti;"

Indokolás

A hatóság a tervezetben szereplő szabályozás mellett könnyen kijátszható lenne, mert a tiltó határozat át nem vételével ki lehet várni a rendelkezésre álló határidő lejártát. Úgy véljük a hatóság lehetőségeinek ilyen mérvű liberalizálása nem engedhető meg azokban az erdőkben, melyek természetességi állapotuknál és rendeltetésüknél fogva közcélokat szolgálnak és ezáltal a széles társadalmi rétegek életminőségét döntően befolyásolják. Ezek az erdők a védelmi és közjóléti rendeltetésű, természetes, természetszerű és származék erdők. Ezen erdők esetében továbbra is éves engedélyezési eljárás keretében, a határozat kézhez vétele és jogerőre emelkedése után lehetne csak erdészeti munkákat végezni. E javaslatom a vonatkozó fejezet teljes átdolgozását igényli.

A Javaslát az erdőgazdálkodási tevékenységek megkezdését bejelentéshez köti, amely tevékenység a bejelentést követő 31-46. naptól (mérettől függően) végezhető. Korábbiakban az erdőgazdasági tevékenység csak az erdészeti hatóság engedélyével volt elvégezhető. Kétséges, hogy az erdészeti és természetvédelmi hatóság az új rendszerben a rendelkezésre álló időszakban érdemben képes korlátozni az erdőgazdálkodási tevékenységet, amennyiben azt a természeti értékek védelme indokolná. Az indokolás szerint a módosított rendszer bevezetésének egyik oka, hogy a csökkentett kapacitású erdészeti hatóság nem bírja az éves engedélyezés adminisztratív terheit.

A tervezet 28. § szerint az erdővagyon védelmét, a fenntartható erdőgazdálkodási tevékenységet az állam többek között az erdőgazdálkodási tevékenység bejelentési-engedélyezési rendszerével biztosítja. A 30. § szerint a körzeti erdőterv „gazdálkodási javaslatokat tartalmazó iránymutatás”. A körzeti erdőterv alapján határozza meg az erdészeti hatóság az erdőgazdálkodó jogait és kötelezettségeit. Tekintettel azonban arra, hogy - a törvény szövege szerint - a körzeti erdőterv csak gazdálkodási iránymutatást tartalmaz, az az alapján kiadott határozat sem tartalmazhat a korábbi éves erdőgazdálkodási tervvel közel azonos részletességű és kötelező előírásokat.

A bejelentés előzetessége, valamint a tevékenység megkezdhetőségének „halasztott” időpontja üdvözlendő.

A bejelentés intézménye azonban kizárólag az erdőgazdálkodó, mint bejelentő, az erdészeti szakszemélyzet, mint ellenjegyző, és a hatóság részvételével zajlik, kirekesztve minden olyan résztvevőt, akik egy közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása esetén az eljárásban részt vehetnének, így sérti a társadalmi részvétel elvét és az abból fakadó ügyféli jogosítványokat. (ez a problémakör kapcsolódik az ügyféli jogálláshoz, hiszen bejelentés esetében még az ügyféli joggal rendelkezők sem léphetnek fel)

A 36. § (3) bekezdés szerint a „az erdőterv előírásainak megfelelően tervezett és bejelentett erdőgazdálkodási tevékenység...az erdőtervvel összhangban végezhető”.

A tervezés megfelelőségének ellenőrzése nem tükröződik a szövegből.

Felmerül a kérdés, hogy a megfelelőséget a 36. § (2) szerinti erdészeti szakszemélyzeti ellenjegyzés tanúsítja, vagy a hatóság a bejelentést követően vizsgálja? Ez utóbbi esetben a vizsgálat a korábbi engedélyezési eljáráshoz hasonló terhet jelenthet a hatóság számára, így az indokként megjelölt munkateher-csökkentés nem valósul meg.

Tevékenység kezdő időpontjával kapcsolatban a bejelentés napjától a tevékenység megkezdhetőségének „halasztott” időpontja szükségszerű, a hatósági ellenőrzésre fenntartott időtartam, amely a tényleges, és esetlegesen visszafordíthatatlan kárral járó tevékenységet megelőzi.

Azonban a törvény-tervezet 100-105. §-ai nem megfelelő pontossággal szankcionálják a bejelentést követő, de a törvény által engedélyezett kezdő időpont (31. nap, 46. nap) előtti tevékenység-végzést. A 101. § (1) a) pont a bejelentés nélküli fakitermelést, a b) pont pedig a fáhasználatot (fakitermelés?) nem érintő tevékenység bejelentési kötelezettségének elmulasztását rendeli szankcionálni, azaz a jogalkotó a bejelentéssel felmerülhető jogsértéseket bírsággal szándékozik, azonban a fenti esetkör nem kerül a szankcionálandó magatartások közé.

A Javaslát 36. § (4) bekezdése a hatóságnak akkor ad lehetőséget a tevékenység korlátozására, felfételhez kötésére vagy megtiltására, ha a gazdálkodó a jogszabályban (tv és vhr) előírt szabályokat szegte meg. Bár a törvénytervezetben szerepel, hogy tevékenységet csak az

erdőtervnek megfelelően lehet végezni (így kiolvasható az erdőtervben foglaltak be nem tartásának szankcionálhatósága is), azonban pontosabb lenne, ha nem csak a jogszabályok, hanem az általánosnói konkrétabb, az adott erdőterületre vonatkozó határozatba foglalt erdőterv megsértésének szankcionálhatóságát is tartalmazná.

A 28/1994. (V. 20.) AB határozat kimondta: „Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Alkotmány 18. §-ában megállapított, az egészséges környezethez való jog a Magyar Köztársaságnak azt a kötelezettségét is magában foglalja, hogy az állam a természetvédelem jogszabályokkal biztosított szintjét nem csökkentheti, kivéve, ha ez más alapjog vagy alkotmányos érték érvényesítéséhez elkerülhetetlen. A védelmi szint csökkentésének mértéke az elérni kívánt célhoz képest ekkor sem lehet aránytalan.”

A jelenleg hatályos törvény szerinti, körzeti erdőterv-üzemterv-éves erdőgazdálkodási terv hármására alapozott szabályozáshoz képest a körzeti erdőterv-bejelentési kötelezettség, mint szabályozási, és így védelmi szint egyértelműen visszalépést jelent, elfogadhatatlan, mert nem meg az Alkotmánybíróság határozatában foglaltaknak, alkotmányosságát aggályos.

8. A törvényjavaslat 68. §-ában az (1) bekezdése az alábbiak szerint módosul és új (2) bekezdéssel egészül ki, a további számozás értelemszerűen módosul:

„68. §

(1) Az erdőterv alapján tarvágás akkor végezhető, ha:

a) sík és dombvidéken gazdasági rendeltetésű faültetvényekben és kultúr erdőkben húsz hektárnál, gazdasági rendeltetésű származék és átmeneti erdőkben tíz hektárnál, egyéb erdőkben öt hektárnál nagyobb,

b) hegyvidéken öt hektárnál nagyobb, egybefüggő, felújítás alatt álló vágásterület nem keletkezik.

(2) Közióleti és védelmi rendeltetésű erdőben, Natura 2000 területen lévő erdőkben tarvágás akkor végezhető, ha három hektárnál nagyobb egybefüggő, felújítás alatt álló vágásterület nem keletkezik.”

Indokolás

A Javaslát 68.§ lehetőséget biztosít természetes, természetsszerű és származék erdőkben is tarvágásos üzemmódrá – területi korlátozásokkal. A tarvágott (vagy "fokozatosan felújítógott") területen - a legjobb esetben átmenetileg - valamennyi fa és a többi erdei élőlény nagy része elpusztul vagy eltűnik, az erdőt élőrendszeré szervező organizáció megszűnik, a területről gyorsan távozó csapadékvíz pedig talajpusztulást és domb-, hegyvidék esetén pusztító árvizeket okoz. A száraz periódusban az erdő hiánya miatt nem áll rendelkezésre az éltető tartalékvíz. A tarvágásos technológiához tartozó vágásterületi égetéskor ("vágástakarítás") eltűnnek a vékony gallyakban tárolódó tápanyagok.

Szakmailag indokolt a tarvágásos üzemmódrnak a Javaslát 63. §-nál erőteljesebb korlátozása a természetes erdők, természetsszerű erdők; és a Natura 2000 területek valamint elsődlegesen nem gazdasági rendeltetésű erdők esetén. A korlátozás azzal indokolható, hogy a tarvágásos üzemmódrdal nem lehetséges folyamatosan fenntartani az élőhelyek minőségét, a természet védelmének szintjét. Tarvágás alkalmazása csak akác terjedés megállítása esetén indokolt ilyen területeken. A Natura 2000 területek esetén a közösségi jelentőségű fajok és élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzését és fenntartását biztosító erdőgazdálkodás eleve megkérdőjelezi a tarvágásos üzemmód alkalmazását. Rendeltetés alapján a közzióleti funkcióval rendelkező erdők, valamint a védelmi típusú erdők esetére is kiterjeszhető az üzemmódrra vonatkozó szigorítás.

9. A törvényjavaslat 25. §-ában a (2) bekezdés új m) ponttal egészül ki:

/Az erdő rendeltetésének megváltoztatása

25. §/

„(2) Az erdő rendeltetésének közérdekből történő megváltoztatását feladat- és hatáskörén belül kezdeményezheti

- a) a miniszter,
- b) a környezetvédelemért felelős miniszter,
- c) a természetvédelemért felelős miniszter,
- d) az oktatásért felelős miniszter,
- e) az egészségügyért felelős miniszter,
- f) a honvédelemért felelős miniszter,
- g) a határrendészetért felelős miniszter,
- h) a vízgazdálkodásért felelős miniszter,
- i) a közlekedésért felelős miniszter,
- j) az érintett települési önkormányzat jegyzője,
- k) a kultúráért felelős miniszter,
- l) a bányászati ügyekért felelős miniszter, [,]
- m) környezet- és természetvédő társadalmi szervezetek.”

Indokolás

Lásd a 10. pont indokolását.

10. A törvényjavaslat 99. §-a új (3) bekezdéssel egészül ki:

/Eljárási szabályok

99. §/

„(3) Az e törvény hatálya alá tartozó eljárásokban a környezet- és természetvédő társadalmi szervezetek ügyfélként vehetnek részt közjóléti vagy védelmi rendeltetésű erdő érintettsége esetén. E szervezetek az illetékről szóló 1990. évi XCIII. Törvény szabályainak megfelelően mentesek az igazgatási-szolgáltatási díj megfizetése alól.”

Indokolás

Kizárólag hatósági eljárás esetében biztosított az ügyféli jog. A tervezet szerint a körzeti erdőtervet az erdészeti hatóság elkészíti, azaz nem hatósági eljárás keretén belül készül el. (bár a Vhr., vagy külön rendelet szerinti részletszabályok nem ismertek, de erre alapozni egy nem egyértelmű törvényi rendelkezés alapján előzetesen nem lehet) A körzeti erdőterv adatai alapján állapítja meg az erdészeti hatóság (határozatban) az erdőgazdálkodó jogait és kötelezettségeit, ez utóbbi eljárásban azonban már nem vitatható a körzeti erdőterv megfelelősége.

Az Alkotmány 18. §-a szerint a Magyar Köztársaság elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez. A 70/D. § (2) bekezdése értelmében a „lehető legmagasabb szintű testi és

lelki egészséghez" való emberi jogot [70/D. § (1) bekezdés] a Magyar Köztársaság - többek közt - az épített és a természetes környezet védelmével valósítja meg.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az alkotmányi feladatok és a szociális jogok megvalósítása eszközei és mértéke tekintetében a jogalkotó viszonylag nagy szabadságot élvez. Alkotmányossági probléma abban a határesetben keletkezhet, ha az állam beavatkozása, vagy - gyakrabban - az állam mulasztása az Alkotmányban előírt feladat teljesítését, vagy valamely védett intézmény illetőleg jog megvalósulását nyilvánvalóan lehetetlenné teszi.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL: törvény (a továbbiakban: Ket.) 15. § (1) bekezdése értelmében ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek jogát, jogos érdekét vagy jogi helyzetét az ügy érinti, akít (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire (amelyre) nézve - tulajdonát, jogait és vagyontárgyait is ideértve - a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz.

A Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.38.029/2001. sz. ügyben ítéletében az alábbiakat rögzítette:

„A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás során megállapította, hogy az eljárás elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az Áe. 3. § (4) bekezdésének azt a rendelkezését, amely szerint ügyfélnek minősül az a magánszemély, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet, amelynek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti. E körben az eljáró bíróságnak a kereseti kérelmet benyújtó szervezet alapszabálya alapján kell megállapítania, hogy a kereseti kérelemmel támadott ügy feladatkörét érinti-e.”

Vagyis az Alkotmánybíróság nem kifejezetten az Áe-ben még szereplő ügyfél fogalomból - az ügyfél jogai megilletik azt a szervezet, amelynek feladatkörét az ügy érinti - eredeztette a környezetvédelmi szervezetek ügyféli jogállását.

Amennyiben azonban elfogadjuk azt a jogalkotói szándékot, hogy az új eljárási jogszabály, a Ket. ügyfélfogalma a fenti (Az ügyfél jogai megilletik azt a szervezet, amelynek feladatkörét az ügy érinti) kitéllet a Ket. 15. § (5) bekezdésébe ültette át, úgy megállapítható lenne, hogy a környezetvédelmi, természetvédelmi szervezetek, egyesületek részvétele a hatósági eljárásokban jelentős mértékben szűkült. Míg ugyanis korábban pl. egy erdészeti eljárásban a feladatkörét érintő kérdésben egy környezetvédelmi szervezet az Áe. 3.§ (4) bekezdés alapján részt vehetett, addig a Ket. szó szerinti értelmezése szerint nem illeti meg az ügyféli jogállás.

A Ket. a jogalkotót hatalmazta fel az ügyféli jogállás jogszabályi hátterének megalkotására, a jogalkotói mulasztás azonban nem eredményezheti szűkebb társadalmi részvétel biztosíthatóságát.

A Ket. 15. § (3) bekezdése alapján, továbbá törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtákra nézve részletesebb ügyfélfogalmat állapíthat meg. Ennek megfelelően, a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 98. § (1) bekezdése - a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, Aarhusban, 1998. június 25-én elfogadott Egyezményre figyelemmel - kimondja, hogy a környezetvédelmi (és a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján a természetvédelmi) érdekek képviseletére létrehozott egyesületeket és más, politikai pártnak, érdekképviseletnek nem minősülő - a hatásterületen működő - társadalmi szervezeteket a környezetvédelmi közigazgatási hatósági eljárásokban a működési területükön az ügyfél jogállása illeti meg.

A fentiek szerint a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) megalkotásával a magyar környezetjog alapelvei között helyett kapott a

társadalmi részvétel jogosultsága. A törvény preambuluma azon természeti örökségről és környezeti értékekről beszél, amelyek a nemzeti vagyon részét képezik, ezáltal biztosítva kellő alapot a társadalmi részvétel még hatékonyabb érvényesüléséhez. A megfogalmazásból egyértelműen kitűnik, hogy a környezeti, természeti értékek nemzetünk tulajdonának tekinthetők, amellyel az állam és polgárai kizárólag bizonyos keretek között – elsősorban a nemzet és a társadalom javára – gazdálkodhatnak. Tekintettel arra, hogy ezen értékek a nemzet és a társadalom javát szolgálják, a nem megfelelő kezelésük következtében bekövetkező negatív hatások is a társadalom tagjait érintik. A negatív hatások lehetséges megelőzése érdekében a környezetvédelmi hatóságok és a jogalkotók számára munkájuk során igen hatékony segítséget jelenthet a közösségi érdekek megfelelő kommunikálása. Ezért a kezelésben, védelemben és minden, ahhoz közvetlenül kapcsolódó eljárásban való társadalmi részvétel indokolt.

Kiemelendő, hogy a Kvtv. a környezet védelmének általános szabályait alkotta meg, és a 3. § szerint mintegy „eryőként” helyezkedik el az egyes kérdésköröket külön szabályozó törvények felett. Azonban a 3. § kifejezetten rögzíti, hogy ez utóbbi törvényeket a Kvtv-vel összhangban kell megalkotni.

A Kvtv. alapfogalmai szerint . környezeti elem: a föld, a levegő, a víz, az élővilág, valamint az ember által létrehozott épített (mesterséges) környezet, továbbá ezek összetevői, környezet pedig ezen összetevők rendszere, így maga az erdő is.

A környezetvédelem fogalmát a Kt. 4. §-ának z) pontja olyan tevékenységek és intézkedések összességében definiálja, amelynek célja - többek között - a környezet veszélyeztetésének, károsításának, szennyezésének megelőzése.

A fentiek alapján látható, hogy a környezetvédelem célja a környezet védelme, a környezet a környezeti elemekből áll, az élővilág pedig része a környezeti elemeknek, tehát minden ügy, ami természetvédelmi, az egyúttal környezetvédelmi is, hiszen beletartozik a környezetvédelem átfogó nagy kategóriájába.

Ebből következően, amennyiben az erdőgazdálkodást, mint tevékenységet nem kizárólag annak gazdasági oldaláról közelítjük meg, hanem figyelembe vesszük a környezeti egységbe való beavatkozás tényét, valamint az erdőnek a környezetre gyakorolt, a jelen és a jövő szempontjából egyaránt kiemelkedő hatását, úgy belátható, hogy az erdőgazdálkodás során a kiemelkedő gazdasági érdek mellett éppúgy érvényesítendő a környezetvédelmi érdek is.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2004. KJE sz. jogegységi határozatában kimondta, hogy az állampolgárok által a környezetvédelmi érdekek képviselésére létrehozott egyesületeket és más, politikai pártok, érdekképviselőnek nem minősülő, hatásterületen működő társadalmi szervezeteket a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 98. §-ának (1) bekezdése alapján a szakhatósági állásfoglalás tekintetében területükön az ügyfél jogállása illeti meg azokban a közigazgatási eljárásokban, melyekben jogszabály a környezetvédelmi hatóság szakhatósági állásfoglalásának beszerzését írja elő.

Az Alkotmányban, a Kvtv-ben, és a hivatkozott, az ügyféli jogállás szélesebb körben való elismerését deklaráló jogegységi határozatban megfogalmazott célok mindegyike a környezet védelmét kívánja szolgálni, ezért indokolatlan azon elgondolás, hogy csak azért mert az esetleges környezetkárosítás a környezet védelmének általános szabályaihoz képest egy speciális területen, külön törvény alapján lefolytatott eljárásban és a környezetvédelem-termesztvédelem merev elválasztásának elve alapján felépített közigazgatási szervezetrendszeren belül valósul meg, a környezetvédelmi hatóság által, vagy részvételével lefolytatott eljárásokhoz képest szűkebb társadalmi részvétel legyen biztosított.

A jelenleg érvényesülő bírói gyakorlat - a környezeti szempontokat következetesen érvényesítő nemzetközi irányvonalal ellentétben - az ügyféli jogállás szűkített értelmezését fogadja el. A bírói joggyakorlat az államigazgatási eljárás által lefedett ügyféli jogállást csak a környezetvédelmi hatásvizsgálatok és környezetvédelmi felülvizsgálatok körében ismeri el. A hazánkban érvényesülő gyakorlat rendkívül kedvezőtlen a környezetvédelmi érdekérvényesítés területén, amelyet napjainkban

világszerte azon törekvések jellemeznek, melyek az érdekérvényesítők alanyi és az érdekérvényesítés tárgyi körének a kitégítését próbálják elérni.

A magyar gyakorlatot tükrözi például az alábbi ítélet is: „A beavatkozót, mint természetvédelmi egyesületet a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 98. § (1) bekezdése alapján a környezetvédelmi eljárásokban illette volna meg az ügyféli minőség, a perbeli esetben azonban a beavatkozónak ilyen érintettsége nem volt, mert erdőterület igénybevételéről kellett az erdészeti hatóságnak döntenie. Következésképp a perbe nem avatkozhatott volna be az alperes pernyeressége érdekében a Pp. 54. § (1) bekezdése és 332. § (4) bekezdése alapján.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275/A. § (1) bekezdésében foglaltak alapján hatályában fenntartotta. (Legf. Bír. Kfv. 11.27.576/1999.)

A szűkkörűen értelmezett ügyféli jogállás az utóbbi időkben arra kényszerítette az érdekérvényesítő szervezeteket, hogy más módon lépjenek fel és keressenek megoldást olyan esetekben, amikor ügyféli jogállásuk egyébként vitatható lett volna.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint: „A természetvédelemben a védettség szükségességének objektív - bizonyos körben nemzetközi normákban kötelezően megállapított - ismérvei vannak. A természetben okozott károk véges javakat pusztítanak, sok esetben jóvátehetetlenek, a védelem elmulasztása visszafordíthatatlan folyamatokat indít meg. Emiatt a környezetvédelemhez való jog érvényesülésében nem lehet a gazdasági és társadalmi körülményektől függő olyan minőségi és mennyiségi hullámozást megengedni, mint a szociális és kulturális jogokéban, ahol a körülmények megkívánják megszorítások később orvosolhatók. E sajátosságok miatt a környezethez való jog védelmének eszközei között a megelőzésnek elsőbbsége van, hiszen a visszafordíthatatlan károk utólagos szankcionálása nem tudja helyreállítani az eredeti állapotot.”

A kizárólag a tulajdonos és a hatóság részvételével lefolytatott eljárások során hozott döntések azonban - a fentiekkel ellentétben - túlzott mértékű teret engednek a gazdasági tényezőknek, és ellehetetlenítik a megelőzés elvének társadalmi részvétel melletti alkalmazhatóságát.

A tervezet 1. §-a -hasonlóan a Kvt-hez, a jövő generációk védelme elvének elfogadása alapján - a törvény céljaként említi a fenntartható erdőgazdálkodás biztosítását. A fenntarthatóság olyan gazdasági fejlődést, és gazdasági folyamatokat, intézkedéseket feltételez amelyek tekintettel vannak a környezet értékeire és hosszú és rövidtávú védelmére is. Amennyiben a fenntarthatóság mint cél jelenik meg a szabályozásban, így az eljárásokban is, úgy a döntések meghozatalánál a gazdasági érdekek képviselői mellett, a döntések hatásainak közvetlen érintettjeinek (társadalom) részvételét biztosítani szükséges.

Jelen esetben pontosan a tulajdonjog tárgya, az erdő az ami az általánoshoz képest eltérő szabályozást kíván, így a tulajdonjog szélesebb körű korlátozását teszi lehetővé. A tulajdonjog külső korlátjának minősül a tulajdonjoggal, vagy annak részjogosítványával való rendelkezés közérdekből történő korlátozása is. (a tervezet 30. § (1) bekezdés kifejezetten használja az „az erdőhöz fűződő közérdek” kifejezést, így annak létét egyéb módon alátámasztani nem szükséges.). Így korlátozást jelenthet a hatósági eljárásban a társadalmi részvétel biztosítása is, azonban e korlátozás a fentiek miatt indokolt.

Gazdasági rendeltetésű erdőknél prioritást élvez az erdőgazdálkodó akarata. A védelmi és közjóléti rendeltetésű erdők esetében azonban mindenképpen nagyobb súlyt kell figyelembe venni a rendeltetés célcsoportját képező társadalom és ezek csoportjai által kifejtett véleményeket.

Az FVM álláspontja szerint: „Álláspontunk szerint, nem elfogadható az érvelés, hogy a társadalmi szervezetet a Ket. 15.§ (1) bekezdése alapján illeti meg az ügyféli jogállás erdészeti hatósági ügyekben, hiszen ezek az ügyek nem érintik a társadalmi szervezetek jogát, jogos érdekét vagy jogi helyzetét.” Az erdőgazdálkodás célja, hogy az erdő fennmaradása biztosított legyen. A nem megfelelő gazdálkodás azonban az erdő pusztulásához vezethet, így nem elfogadható az FVM azon álláspontja miszerint az erdőgazdálkodási eljárásokban azért nem indokolt az ügyféli jogállás biztosítása, mert az erdők fennmaradása teljes mértékben biztosított. Különösen igaz ez abban az új jogszabályi környezetben amikor éves erdőtervek nem kerülnének elfogadásra.

Vagyis a védett és a nem védett természeti területen lévő erdőnél nem azonos a cél. Védett természeti területen a védelmi rendeltetés mellé nem adható gazdasági rendeltetés, mert alapvetően ellentétes a természetvédelmi célkitűzésekkel. Amennyiben a kétféle fenntarthatósági fogalmat egységesen így értelmezzük nem lesz közöttük különbség abban a tekintetben, hogy mindkettő a fenntarthatóságról szól, de más célok érdekében

11. A törvényjavaslat 8. §-ának (1) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

/Az állami erdőkre vonatkozó szabályok

8. §/

„(1) Mivel az állami tulajdonban lévő erdők természeti adottságaiknál, állapotuknál, területi elhelyezkedésükénél fogva a közérdekű szolgáltatásokat a legmagasabb szinten képesek biztosítani, ezért

a) az állami tulajdonú erdők közül a természetvédelmi védelem alatt álló területen lévő, Natura 2000 területek található erdők, a természetes erdők, természetszerű erdők; származék erdők a kincstári vagyon részét képezik és nem forgalomképesek;

b) az állami tulajdonú erdők a kincstári vagyon részét képezik és korlátozottan forgalomképesek.”

Indokolás

Lásd a 12. pont indokolását.

12. A törvényjavaslat 8. §-a új (5) – (6) bekezdésekkel egészül ki:

/Az állami erdőkre vonatkozó szabályok

8. §/

„(5) Az állami tulajdonban lévő erdők hasznóbérbe nem adhatóak.

(6) az állami tulajdonú, állami szervek, vagy meghatározó állami befolyással működő gazdasági társaságok vagyonkezelésében lévő erdők esetében az erdőben elrendelt hatósági korlátozások, tilalmak kártalanítási igényt nem keletkeztetnek.”

Indokolás

A Javaslattal szerint (8. § (1)) az állami tulajdonban lévő erdők természeti adottságaiknál, állapotuknál, területi elhelyezkedésükénél fogva a közérdekű szolgáltatásokat a legmagasabb szinten képesek biztosítani, ezért az állami tulajdonú erdők a kincstári vagyon részét képezik és korlátozottan forgalomképesek. A korlátozott forgalomképesség hatására az állami erdők elidegeníthetőek, hasznóbérbe adhatóak az MNV Zrt által A 2007. évi CVI. törvény (Vagyontörvény) alapján.

A Vagyontörvény kimondja, hogy az állami vagyon rendeltetésétől függően kincstári vagyon, illetve üzleti vagyon lehet és kincstári vagyon minden vagyonelem, amelyet törvény - ideértve e törvényt

mellékletét is - kizárólagos állami tulajdonba tartozó vagyonként forgalomképtelennek, illetve korlátozottan forgalomképesnek minősít.

A törvény magyarázata szerint:

„A törvény az állami vagyon két kategóriáját különbözteti meg. Ezek egyike a külön törvények alapján kizárólagos állami tulajdonba tartozó, vagy e törvény alapján tartósan állami tulajdonban tartandó kincstári vagyon, amely szűkebb értelemben is a nemzet vagyona, azt az állam érdemben csak kezeli és köteles a jövő nemzedékek számára is megőrizni. Ezzel szemben az állam üzleti vagyonával szabadon gazdálkodik, azt döntésétől függően hasznosítja, stratégiai, gazdaságbefolyásolási célra használja, esetleg értékesíti.”

Az állami erdő elsődleges célja az állami közcélú feladatok és szolgáltatások biztosítása. Ezért tartja őket az állam a saját kezében. Az állami erdőket ezért olyan szervezeti formában kell kezelni, amely mellett ezek a közcélú, állami feladatok a társadalom számára leghasznosabb módon biztosíthatók. Mindemellett, az állami erdők esetében a kiemelt természetvédelmi értékkel bíró erdőterületek állami kézben tartása közjogi garanciát jelent arra, hogy a jövő nemzedékek számára történő megőrzés elsődlegességgel bírjon a rövidtávú gazdasági érdekekkel szemben. A Vagyontörvény alapján létrejövő vagyonkezelési szerződések, mint polgári jogi aktusok ehhez nem elegendők. A megőrzés érdekét szolgálja, ha az állami tulajdonban lévő a természetvédelmi oltalom alatt nem álló Natura 2000 területek és állami tulajdonban lévő természetes erdők, természetszerű erdők; származék erdők esetében a törvény kimondaná azok forgalomképtelenségét. Emellett szükséges lenne az állami tulajdonú erdők haszonbérbe adásának kategorikus tiltása – mivel az kikapuként felhasználható rejtett privatizációra. Emellett szükséges lenne annak a deklarálása is, hogy az állami tulajdonú, állami szervek, vagy meghatározó állami befolyással működő gazdasági társaságok vagyonkezelésében lévő erdők esetében az erdőben elrendelt hatósági (erdészeti, vadászati, természetvédelmi stb.) korlátozások, tilalmak kártalanítási igényt nem keletkeztetnek.

Budapest, 2009. február 23.

Dr. Orosz Sándor